

figtmæssige i den Maade, hvorpaa Sognefogderne lønnes for Udførelsen af de dem paahvilende Forretninger. Den væsentligste af de disse Bestillingsmænd tillagte Fordele, nemlig Fritagelse for Afgift til Amtsrepartitionsfonden, ifr. Pl. af 5te Juli 1820, samt for Deeltagelse i communale Byrder, ifr. Frdn. af 11te Novbr. 1791 § 5 og Loven om Udførelse af Forskjellen mellem privilegeret og uprivilegeret Hartorn m. v. af 20de Juni 1850 § 14, afhænger navnlig alene af Størrelsen af den Eiendom, hvoraf de ere i Besiddelse, og medens den Godtgørelse, der efter de i saa Henseende gjældende Regler tilflyder Sognefogden, i de fleste Tilfælde ikkun indeholder et utilstrækkeligt Bederlag for hans ofte besværlige Arbejde, kan paa den anden Side det Tilfælde indtræffe, at en mindre Sognecommune, naar Sognefogden er i Besiddelse af en større Eiendom, overbesyrdes ved den Sognefogden tilkommende Fritagelse for de ovennævnte Afgifter. Da Sagens Natur imidlertid tilstiger, at Lønnen saavidt muligt bør staae i Forhold til den Tjeneste, der kræves, og det derhos er af stor Bigtighed for det Offentlige, at Sognefogdebestillingerne ere saaledes aflagte, at dygtige Mænd kunne forventes i længere Tid at ville forblive i denne Post, har Ministeriet fundet sig foranlediget til at bringe det under Overveielse, om der ikke maatte kunne foretages en saadan Forandring i de nugældende Regler om de Emolumenter, der ere tillagte Sognefogderne, at der vilde kunne forskaffes disse et baade mere forholdsmaæssigt og mere tilstrækkeligt Bederlag for deres Arbejde, til hvilken Ende man har indhentet Betænkning fra samtlige Landets Amtmænd og Amtsraad. Ministeriet maa nu, saaledes som udtalt under de Forhandlinger, der i den sidste Rigsdagssession fandt Sted i Aaledning af et indbragt privat Lovforslag om Forandringer i Sognefogdernes Lønningsmaade (Rigsdagstidende pag. 1339—1349), være af den Formening, at der er Tøle til at udgive en Lov angaaende en forandret Lønningsmaade for de tidnævnte Bestillingsmænd, i hvilken Anskuelse man ogsaa fra alle Sider har været enig. Der kunde vel opfastes Spørgsmaal, om det overhovedet maatte være hensigtsmæssigt at bibeholde Sognefogdeindret-

ningen i dens nuværende Stikfælde, og fra flere Sider har man ogsaa udtalt sig herimod. Ministeriet antager imidlertid, at Udførelsen heraf rettest bør sættes i Forbindelse med Ordningen af Communalvæsenet og Retspleien, men da det maa antages, at Ordningen af disse Forhold endnu vil medtage nogen Tid, troer Ministeriet, som allerede anført, at der er tilstrækkelig Grund til ved en ny Lov at søge afhjulpet Manglerne ved den nuværende Lønningsmaade. Dette antager man vil kunne opnaaes derved, at der, istedetfor den nu stedfindende Fritagelse for Amtsrepartitionsfondsafgift og Deeltagelse i de communale Byrder, tillægges dem et fast Bederlag af Repartitionsfonden, hvilket efter Hensyn til Hartorn, Folkemængde, Sognets Udstrækning og de øvrige Forhold, der kunne have Indflydelse paa Sognefogdens Arbejde, formeentlig burde bestemmes fra 20—80 Rd., for hvilken Løn den Vedkommende derhos vil have at udføre Forretningerne som Lægdsmand, idet man formener, at Lægdsmandsbestillingen for Fremtiden altid bør være forenet med Sognefogdebestillingen. Hvilken Løn der vil være at tillægge den enkelte Sognefoged, vil da være at fastsætte i færegne af vedkommende Amtsraad paa Justitsministeriets Approbation af faste Regulatorer. Man har derhos antaget, at de hidtilværende Bestillinger som Bud- eller Hjælpefoged burde affattes, og at der derimod i Loven bør optages en Bestemmelse om, at større Sogne ved det ommeldte Regulativ kunne deles i 2 eller flere Sognefogdedistricter. Efter de indkomne Betænkninger og Forslag maa det imidlertid antages, at der gives saa store og udstrakte Sogne, at selv det nævnte Maximum af Lønnen turde blive for ringe, om man endog benyttede Udgangen til at beskikke flere Sognefogder, medens der paa den anden Side findes saa smaa Sognefogdedistricter, at selv Minimum vilde være formeget. Man antager derfor, at Loven bør aabne Mulighed for en Undtagelse i begge Henseender, og vil saadan Undtagelse da være at bestemme af Justitsministeriet efter særlig motiveret Indstilling fra Amtsraadet. Iøvrigt har Ministeriet troet, at der foruden den nævnte Løn endvidere burde bestemmes Alderstiklag for de Sognefogder,